

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060205

DOM
2013-06-19
Stockholm

Mål nr
P 3495-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Umeå tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2013-03-18 i mål nr P 1376-12,
se bilaga

KLAGANDE

1. L G
2. P N
3. B A
4. T A
5. L F B
6. R B
7. N B
8. A B
9. J B
10. A D
11. K J

Dok.Id 1080435

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

12. E E

13. T E

14. E E

15. S E

16. M K

17. A E

18. E Ö

19. P E

20. A L

21. S G

22. U G

23. J H

24. S L

25. A-S H

26. L H

27. M H

28. S J

29. L-G J

30. M J

31. R J

32. R-M J

33. A-L K

34. T N

35. A-C K

36. L K

37. M K

38. P N

39. O K

40. E K

41. A L

42. L N

43. A L

44. H L

45. B L

46. S L

47. I L

48. S-O L

49. S L

50. I M

51. S M

52. C A M

53. A M

54. B M

55. W S

56. A P

57. K P

58. D R

59. M R

60. B V

61. G V

62. J W

63. S W

64. O Ö

MOTPART

Bodens kommun

SAKEN

Detaljplan för del av Y m.fl., Bodens kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen avvisar S G:s, S L:s och W S:s överklaganden.
 2. Mark- och miljööverdomstolen meddelar prövningstillstånd.
 3. Mark- och miljööverdomstolen fastställer mark- och miljödomstolens domslut.
-

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Klagandena har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva mark- och miljödomstolens dom och Kommunfullmäktiges i Bodens kommun beslut att anta detaljplan för Y - Gamla Lulevägen.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Klagandena har anfört bl.a. följande. Det är av vikt att Mark- och miljööverdomstolen klargör gränsen för när en miljökonsekvensbeskrivning (MKB) krävs i ett planärende. En MKB krävs i det här ärendet och eftersom en sådan saknas måste planärendet göras om. Länsstyrelsen har i sitt samrådsyttrande den 15 februari 2011 ansett att de åtgärder som planen omfattar, bl.a. torrläggning av Nylandsbäcken och hantering av sulfidhaltiga schaktmassor måste hanteras i planförslaget och att detta med fördel kan ske genom en miljöbedömning. Kommunen har inte genomfört någon miljöbedömning. Detaljplanen kommer att få betydande miljöpåverkan för boende i hela bostadsområdet Torpgärdan samt delar av Södra Svartbyn. De närboendes fastigheter riskerar att skadas dels för att Nylandsbäcken kommer att försvinna, dels för att grundvattenförändringar kan uppkomma. Skillnaden mellan den nya detaljplanen och den nu gällande är inte relevant. För att kunna genomföra den nu överklagade detaljplanen måste kommunen ta bort Nylandsbäcken samt förändra grundvattennivån, vilket utgör vattenverksamhet. Bodens kommun har inte hänvisat till eller uppvisat något tillstånd för vattenverksamhet. Mark- och miljödomstolen tar i sin dom inte upp frågan om vattenverksamhet. De fruktar att kommunen därmed tror att det är fritt fram att bygga den aktuella vägen om detaljplanen skulle vinna laga kraft.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL*Avvisning*

S G, S L och W S var inte parter i målet i mark- och miljödomstolen. De har därför inte rätt att överklaga mark- och miljödomstolens dom. Deras överklaganden ska därför avvisas.

Prövningstillstånd

Mark- och miljööverdomstolen meddelar prövningstillstånd och tar upp målet till omedelbar prövning.

Detaljplan

Frågan i målet är om den antagna detaljplanen medför en sådan betydande miljöpåverkan att en MKB krävs. Enligt 5 kap. 18 § äldre plan- och bygglagen (1987:10), vilken är tillämplig i målet, ska när en detaljplan upprättas bestämmelserna i 6 kap. 11-18 och 22 §§ miljöbalken tillämpas, om planen kan antas medföra en sådan miljöpåverkan som avses i 6 kap. 11 § miljöbalken. Av 4 § i förordningen om miljökonsekvensbeskrivningar (1998:905) framgår att bedömningen ska ske med beaktande av de kriterier som anges i bilaga 4 till förordningen. En kommun ska enligt 6 § i förordningen ge de länsstyrelser, kommuner och andra myndigheter som berörs av planen tillfälle att yttra sig över bedömningen. I aktuellt planärende har kommunen bedömt att planen inte innebär en betydande miljöpåverkan. Länsstyrelsen har gjort samma bedömning.

Mark- och miljööverdomstolen konstaterar, i likhet med underinstanserna, att gällande detaljplan redan medger en trafikled med i princip samma utformning som det överklagade planförslaget innebär. Bedömningen av om den nu antagna detaljplanen innebär en betydande miljöpåverkan ska därför i huvudsak relateras till den markanvändning som den gällande detaljplanen medger. De skillnader som den nya detaljplanen innebär i förhållande till den gällande detaljplanen när det gäller markanvändning är inte så stora att de i sig, kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

Av planhandlingarna ska framgå att detaljplanen är möjlig att genomföra. Ett genomförande av planen kan innebära miljöpåverkan när det gäller igenläggning av Nylandsbäcken och omhändertagande av överskottsmassorna. Planbeskrivningen redovisar på ett tillräckligt tydligt sätt att miljökonsekvenserna går att hantera i samband med genomförandet. För åtgärderna kan krävas tillstånd enligt miljöbalken. Vid en sådan tillståndsprövning är bestämmelserna om miljökonsekvensbeskrivningar och miljökonsekvensbedömningar av verksamheter och åtgärder i 6 kap. 3-10 §§ tillämpliga.

Sammanfattningsvis innebär Mark- och miljööverdomstolens ställningstagande att mark- och miljödomstolens domslut ska stå fast.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Lars Borg och Eywor Helmenius (deltar inte i frågan om prövningstillstånd), tekniska rådet Carl-Gustaf Hagander samt tf. hovrättsassessorn Erika Enlund, referent.

Föredragande har varit Åsa Talvik.

UMEÅ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2013-03-18
meddelad i
Umeå

Mål nr P 1376-12

KLAGANDE

L G m.fl. _____

MOTPART

Bodens kommun

ÖVERKLAGAT BESLUT

Beslut av Länsstyrelsen i Norrbottens län den 19 april 2012 i ärende nr 403-437-12 m.fl., se bilaga 2

SAKEN

Detaljplan för del av Y m fl., Bodens kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 180990

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 138 901 04 Umeå	Nygatan 45	090-17 21 00 E-post: mmd.umea@dom.se www.domstol.se	090-77 18 30	måndag – fredag 09:00-12:00 13:00-15:00

BAKGRUND

Kommunfullmäktige i Bodens kommun antog den 19 december 2011, § 171, en detaljplan för del av Y m.fl., Riksväg 97 – Gamla Lulevägen. Syftet med planen var att bygga en led mellan Gamla Lulevägen och riksväg 97 (Rv 97) som bryter den 4 km långa barriär som finns mellan södra Svartbyn och Torpgärdan m.fl. bostadsområden. Detaljplanen överklagades till länsstyrelsen som i det nu överklagade beslutet lämnade besvären utan bifall.

YRKANDEN M.M.

L G m.fl. (de närboende) har yrkat att mark- och miljödomstolen undanröjer länsstyrelsens beslut och upphäver Bodens kommunfullmäktiges beslut den 19 december 2011 att anta detaljplan för Y m.fl. Rv 97 – Gamla Lulevägen.

Bodens kommun har bestritt yrkandet.

PARTERNAS UTVECKLANDE AV TALAN

De närboende

Detaljplanen för Svartbyn innebär betydande miljöpåverkan i form av buller, vibrationer och ljud från bl.a. trafik på den nya vägen och från Rv 97. Därutöver uppkommer påverkan på grundvatten och dagvatten vid Nylandsbäcken som det inte tydligt har redogjorts för. Nylandsbäcken, som är ett naturligt, grönskande vackert vattendrag försvinner. Det vill säga stora delar av bäcken läggs igen, en gång- och cykelväg förläggs på den tidigare bäcken och den nya leden förläggs i direkt anslutning till den nya gång- och cykelvägen. Områdets grönytor, rikliga växtlighet och naturliga avvattning ersätts därmed till stora delar av hårdgjorda ytor. Växtligheten i och omkring Nylandsbäcken är till vissa delar närmast att likna med ett mindre skogsområde. Enligt kommunens underlag ska denna rikliga växtlighet endast ersättas med ett fåtal träd och buskar, vilket jämfört med dagens situation ytterligare försämrar markens förmåga att binda vatten. Borttagandet av Nylandsbäcken är vattenverksamhet enligt 11 kap. miljöbalken.

Området där vägen är tänkt att dras består av s.k. sulfidjord. Vägen kommer att gå via en port under järnvägen i direkt anslutning till ett flertal fastigheter, varav majoriteten är enfamiljshus med källare. Kommunen har beskrivit hur de stora överskottsmassorna med sulfidjord som uppstår vid vägbygget, ska tas om hand. Eftersom det aktuella markområdet består av sulfidjord är den dock mycket sättningsbenägen. Grundvattenförändringar på 5-6 meter kan förutses för vissa fastigheter mellan bl.a. Humlevägen och Nylandsbäcken. Grundvattenförändringarna blir troligen mest uttalade närmast viadukten och järnvägen. Det är dock inte utrett eller redovisat hur stora dessa förändringar blir och vilka konsekvenser som uppstår för mark och byggnader. Kommunen har inte genomfört någon ingående geoteknisk kartläggning av närområdets grundförhållanden. Därmed är det inte möjligt att förutsäga huruvida ingreppet i det naturliga vattendraget, respektive grundvattenförändringarna, kommer att inverka på porvattentrycket i anslutning till bostadshusens grundläggning. Kommunen har heller inte redovisat på vilket underlag man gör bedömningen att närliggande fastigheter inte skadas, eller vilka åtgärder som ska vidtas för att undvika skador på dessa under överskådlig framtid.

Det finns allvarliga brister i den trafikprognos som är underlag för detaljplanen. Dessa består i att väsentliga trafikflöden inte är medräknade. Kommunledningen har inte gjort någon ny trafikprognos och deras slutsats om minskad trafik på Gamla Lulevägen är felaktig. Trafiken där kommer att öka. Då bullerberäkningarna har utförts med dessa alltför låga trafikflöden som underlag, och att ingen hänsyn tagits till buller från den tilltänkta järnvägsviadukten, är även de beräknade bullernivåerna för låga. Kommunen uppger att de utförda bullerberäkningarna visar att bullret kommer att uppgå till 55 dB(A) på de närmast berörda fastigheterna. Observera att byggnadernas placering på fastigheterna innebär att deras uteplatser ligger i direkt anslutning till den tilltänkta leden. Det är troligt att bullernivån kommer att överskrida det av riksdagen beslutade riktvärdet om max 55 dB(A) vid fasad på de närmast berörda fastigheterna, och även bullernivåerna vid fastigheter i anslutning till Gamla Lulevägen blir högre än dagens. Därtill består marken av sulfidjord och fastigheterna närmast leden kommer troligen att drabbas även av betydande vibrationer. Den vibrationsmätning som kommunen hänvisar till är utförd i ett helt annat område än det nu berörda.

Ovanstående innebär betydande miljöpåverkan på fastigheterna i området. Länsstyrelsen hänvisar till den detaljplan som 1978 upprättades för området, och att den innebär en rätt att bygga i enlighet med vad som i den är fastställt. Även om det tidigare funnits en detaljplan som till vissa delar innebär en likartad trafiklösning

betyder inte detta att konsekvenserna av den nya vägsträckningen med borttagande av bäcken, trafikökning, vibrationer och grundvattenförändringar får negligeras. Kommunen har inte utrett någon alternativ vägdragning, trots att det finns möjliga alternativ som skulle medföra avsevärt mindre miljöpåverkan.

Enligt plan- och bygglagen och miljöbalken ska en detaljplan som innebär betydande miljöpåverkan grundas på en miljökonsekvensbeskrivning. Eftersom någon sådan eller annan tydlig beskrivning av miljöpåverkan eller åtgärder för att motverka negativ miljöpåverkan inte har gjorts så ska detaljplanen upphävas av länsstyrelsen enligt 13 kap. 17 § plan- och bygglagen (2010:900). Länsstyrelsen har i sitt beslut den 19 april 2012 i generella ordalag godkänt den bedömning som Bodens kommun gjort om att planen inte kan antas medför någon betydande miljöpåverkan. Beslutet är inte förenligt med miljöbalkens bestämmelser, se 6 kap. 12 § miljöbalken.

Yttrande av G B

De närboende har, till stöd för sin talan, ingivit ett på dem avgivet yttrande av teknologie doktor G B, universitetslektor i trafikteknik vid Luleå tekniska universitet. Denna har uppgett i huvudsak följande. Han har utvärderat den trafikflödesanalys som BN Trafiksystem AB utfört på uppdrag av Bodens kommun.

Trafikflödesanalysen har underskattat den upplevda trafiknyttan som en ny planskild förbindelse kan innebära i förhållande till den befintliga järnvägsövergången på Hermelinsgatan. Inte minst mot bakgrund av de allt längre och tätare godstransporterna på järnvägen. Tiden med bommar nere ökar dels per tåg och dels med antalet tåg per dygn. Redan idag med mellan 50 och 60 dagliga bomfällningar på Hermelinsgatan sker omfattande köbildning som ibland på eftermiddagarna kan sträcka sig ända ut till trafiksignalerna vid Rv 97. Den sammanlagda fördröjningen kan med antagandet om 2-3 minuters genomsnittlig bomfällning per passagetillfälle uppskattas till 2-3 timmar och det påverkar trafikbeteendena när attraktiva alternativ kan erbjudas. Därmed är det högst troligt att de trafikflöden som anges i konsultens rapport för den nya länken och längs Gamla Lulevägen är kraftigt underskattade, då trafikanter normalt sett väljer den mest framkomliga vägen.

Uppskattningsvis kan huvuddelen av de fordon som idag passerar korsningen Hermelinsgatan – gamla Lulevägen norrut/norrifrån antas ta den nya länken istället. Det gäller både för de som passerar för genomfartstrafik som för de som avser att nå

köpcentret längs Rv 97 som därigenom kan undkomma förväntad/reell väntetid vid järnvägsövergången även om de måste köra en längre sträcka. Det vill säga att av de 4 050 bedömda fordonsrörelserna för denna vägsträcka kan mer än 3 000 fordon/dygn antas ta den nya länken, vilket ska jämföras med konsultens antagande om c:a 400 fordon. Även flödet i relationen Gamla Lulevägen syd nya länken Rv 97 för att nå köpcentret kan antas vara underskattad och även här kan fördubbling/trefaldigande till 4-600 fordon/dygn antas vara rimligare på grund av den 300 - 400 m kortare sträckan för att nå köpcentret längs Rv 97. För delar av de boende i området gamla Lulevägen kan dessutom ytterligare trafikanter vilja ta sig ut på Rv 97 för snabbare transport mot Luleå via nya länken.

Sammantaget kan flödet längs nya länken antas bli ytterligare 3 000 fordon/dygn utöver det i trafikanalysen tidigare antagna 3 800, det vill säga nära 7 000 fordon/dygn. Därmed är det även högst troligt att de bullerberäkningar som baseras på de trafikflöden som anges i konsultens rapport även de är underskattade. Det är troligt att bullernivåerna längs den nya leden och längs Gamla Lulevägen blir högre än de av kommunen beräknade. En fördubbling av flödena resulterar i en ökning av bullernivåerna på 3 dB. I de ovan antagna ökningarna av flödena tillkommer således c:a 2-3 dB.

Bodens kommun

Allmänt om Nylandsbäcken

Nylandsbäcken har inget " eget " vatten men mottar smält- och regnvatten från ett relativt stort avrinningsområde. Inom avrinningsområdet finns bl.a. delar av industriområde på f.d. Ing3/AF1-området, jordbruksmarker, delar av Torpgårdans västra industriområde, PEAB-travet, hästvagnar, Stambanan m.m. Under snösmältningsperioden kan vattenföringen vara hög under en kortare period men har i princip inget vatten däremellan. Nylandsbäcken rinner till sjön Svartbyträsket där algbloomning förekommer i större eller mindre omfattning. För att sträva för en ekologisk balans i Svartbyträsket har kommunen tvingats vidta flera åtgärder bl.a. fångat vitfisk, sanerat dagvattenutsläpp från enskilda fastigheter, informerat boende inom avrinningsområdet om nödvändigheten av mindre näring till sjön m.m. Idag pumpas också vatten från Luleälven till Svartbyträsket med en sådan mängd att det, under ett år, motsvarar sjöns hela vattenvolym.

Ett av kommunens lokala miljömål är att utsläpp av eutrofierat vatten till kommunens övergödda sjöar ska minskas till en ekologiskt hållbar nivå. Kommunens vat-

tengrupp, som är en intern samarbetsgrupp med uppgift att värna om Bodensjöarnas vattenkvalitet för en hållbar utveckling, har också krävt att när nu möjligheten finns ska Nylandsbäckens vatten omhändertas på så sätt att det inte belastar Svartbyträskets vattenkvalitet. Bedömningen är att avledandet av Nylandsbäckens vatten inte innebär en sådan betydande miljöpåverkan att en miljökonsekvensbeskrivning (MKB) krävs.

Sulfidlera

Sulfidlera är vanligt förekommande längs med Norrlandskusten. Bara efter Rv 97 på sträckan mellan Luleå och Boden har sulfidlera grävts bort på ett flertal ställen. Det finns riktlinjer för hur sulfidlera ska hanteras. Viktigt är att leran tas om hand lokalt och att eventuellt läckage avleds via en kontrollerad avrinning. Båda dessa villkor uppfylls av förslaget. För området finns översiktliga geotekniska undersökningar. Sulfidlerans egenskaper som sättningbenägenhet m.m. är väl kända. Om det blir aktuellt med en utbyggnad föregås detta av en bygghandling där mer detaljerade undersökningar och projektering kommer att utföras. Grundvattenförhållanden och eventuell sättningbenägenhet kommer också att undersökas i det skedet. Borttagandet av sulfidleran kommer inte att medföra en sådan betydande miljöpåverkan att en MKB ska upprättas.

Kommentarer till G B:s utlåtande

Den konsult kommunen har anlitat har 40 års erfarenhet av trafikanalyser och prognosarbete i huvudsak med Vägverket (numera Trafikverket) som uppdragsgivare. Konsulten har också utfört trafikprognos åt Vägverket för Rv 97 fram till Travbaneleden (PM 2008-10-03). Han har därför god kännedom om trafikinätet i ett vidare sammanhang och också planerade förändringar.

I G B:s utlåtande redovisas inte några konkreta och något egentligt underlag för de framförda bedömningarna. Det är därför svårt att bemöta och diskutera dessa frågor. Det finns några frågetecken:

- Trafiken norrifrån som skulle komma att passera Gamla Lulevägen/Hermelinsgatan kommer att passera Manhemsrondellen c:a 550 m norr om Hermelinsgatan. Om man vill undkomma en väntetid vid järnvägen kan man istället köra västerut från rondellen. De fordon som ändå väljer att passera Torpgärdan och ska söderut kan också välja den nya trafikplatsen (klar hösten 2012) som är under byggnad strax söder om Svartbyn.

- Det är också tveksamt om trafiken från Svartbyn som ska söderut först kör norrut för att via den nya länken komma till Rv 97 och sedan söderut, istället för att köra direkt söderut efter Gamla Lulevägen och ansluta till Rv 97 via trafikplats Södra Svartbyn.
- Att trafiken från Svartbyn skulle vara 2-3 ggr större är ett antagande som inte har motiverats.

Kommunen är medveten om att prognoser bygger på bedömningar och att trafiksiffrorna kan komma att variera den dag en eventuell ny väg tas i bruk. Det är inte bara felaktiga bedömningar som kan leda till att de prognostiserade värdena inte stämmer med framtida trafikmängd utan även att de förutsättningar som prognosen bygger på kan förändras. Det kan vara förändringar i markanvändningen eller att trafikreglerade åtgärder genomförs på en gata eller i ett område.

Riktvärdena anger högsta bullervärden vid fasad. Det finns en buffert på c:a 2 decibel fram till fasad för de mest utsatta fastigheterna. Kommunen är medveten om att den karta i planhandlingen som visar bullerutredningen är otydlig varför en karta i större skala är bilagd. Bullerstörningarna bedöms inte medföra sådan betydande störning att en MKB ska utföras.

DOMSKÄL

Den 2 maj 2011 trädde en ny plan- och bygglag (2010:900) i kraft. Enligt övergångsbestämmelserna ska äldre bestämmelser tillämpas i ärenden som har påbörjats före nämnda datum. I detta mål ska således prövningen ske med tillämpning av plan- och bygglagen i dess lydelse före den 2 maj, plan- och bygglagen (1987:10; ÄPBL).

Mark- och miljödomstolen har granskat planhandlingarna med bl.a. redovisningar från samrådsförfarandet och utställningsskedet och hur kommunen beaktat eller bemött de synpunkter som där framkommit. Mark- och miljödomstolen har vidare övervägt klagandenas invändningar och förslag, såväl till kommunen och länsstyrelsen som till mark- och miljödomstolen.

Domstolen noterar därvid, med hänsyn till att många argument och frågor gäller kommunens övergripande trafik- och markanvändningsplanering, att planförslaget följer den avvägning och det ställningstagande till övergripande trafikinfrastruktur som kommunen ur allmän intressesynpunkt gjort i sin översiktsplan. Domstolen finner, i likhet med länsstyrelsen, inte anledning att ifrågasätta kommunens bedöm-

ningar i fråga om lämpligheten av vald trafiklösning ur allmän synpunkt. Vid en avvägning enligt 1 kap. 5 § ÄPBL mellan de allmänna intressen som framgår av översiktsplanen och som även beskrivs och utvecklas i detaljplaneförslaget, ställt mot de enskilda intressen som de klagande anför, finner domstolen att allmän-intressena väger tyngre. Planförslaget medför samtidigt inte så betydande olägenheter för de klagande att planförslaget av sådan anledning, oavsett tyngden av allmänna intressen, inte borde antas. I sistnämnda avseende, vilket fortfarande är en prövning inom ramen för 1 kap. 5 § ÄPBL, kan man jämföra med det krav som enligt 3 kap. 2 § ÄPBL gäller vid prövning av bygglov för anläggningar att åtgärden inte får medföra betydande olägenheter. Mark- och miljödomstolen delar därvid länsstyrelsens uppfattning att ett genomförande av detaljplanen inte kan anses vara så ingripande eller medföra sådana olägenheter för de klagande att antagandet av planen av det skälet ska upphävas.

Det kan också noteras att gällande detaljplaner redan medger en gata med i princip samma funktion och läge som det överklagade planförslaget innebär. Planförslagets skillnader mot gällande detaljplaner i detta avseende är inte så stora att de i sig, jämfört med gällande detaljplaner, kan sägas medföra betydande miljöpåverkan. Mark- och miljödomstolen delar kommunens och länsstyrelsens bedömningar att det inte varit nödvändig att upprätta en särskild miljökonsekvensbeskrivning. Därtill kommer att planarbetet ändå får anses i erforderlig omfattning ha tagit upp och behandlat planförslagets miljöpåverkan.

I frågan om risker för grundvattensänkning som kan påverka bebyggelse i omgivningen konstaterar domstolen att ytterligare utredning behövs, men bedömer samtidigt att det finns vedertagna tekniska metoder som gör det möjligt att i en situation som den nu aktuella förebygga och undvika skador på intilliggande bebyggelse. Det bedöms inte nödvändigt att i detaljplaneskedet ha klarlagt exakt hur grundvattensituationen ser ut och vilka tekniska lösningar som kan komma ifråga. Det kan förutsättas att kommunen som huvudman i genomförandeskedet ansvarar för att grundvattenförhållandena klarläggs i tillräcklig omfattning och att erforderliga tekniska lösningar genomförs för att skadliga grundvattensänkningar inte ska uppstå. Detta torde ligga även i kommunens intresse för att undvika eventuella skadeståndsanspråk.

Mark- och miljödomstolen finner sammantaget att vad de klagande anfört inte föranleder annan bedömning än den länsstyrelsen gjort. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (DV 427)

Överklagande senast den 8 april 2013.

Nils-Gunnar Elisson

Lars-Göran Boström

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Nils-Gunnar Elisson och tekniska rådet Lars-Göran Boström. Föredragande har varit beredningsjuristen Linda Lundmark.